

بنی اسرائیل در ماه سوم خروجشان از سرزمین مصر، در نخستین روز ماه به صحرای سینا رسیدند. آنان پس از عزیمت از رفیدیم، وارد صحرای سینا شدند، و در آنجا، اسرائیل مقابل کوه اردو زد. 3. آنگاه موسی نزد خدا بالا رفت. خداوند از کوه موسی را ندا داد و فرمود: «این را به خاندان یعقوب بگو و به بنی اسرائیل اعلام کن 4: شما خود دیدید که بر مصریان چه کردم و چگونه شما را بر بالهای عقابها حمل کرده، نزد خود آوردم. 5. حال اگر واقعاً صدای مرا بشنوید و عهد مرا نگاه دارید، از میان جمیع قومها، ملک خاص من خواهید بود، زیرا تمامی زمین از آن من است .

6 شما برای من مملکتی از کاهنان، و امتی مقدس خواهید بود. این است آنچه باید به بنی اسرائیل بگویی.»

هنگامی که مردم اسرائیل مصر را ترک کردند تا در صحرا سرگردان شوند ، چشم اندازی از سرزمینی آینده داشتند. آنها انتظار داشتند به کشوری برسند که شیر و عسل در آن جریان داشته باشد. این اصطلاح کتاب مقدس "جایی که شیر و عسل در آن جریان دارد" به این معنی است که فرد به جایی می رسد که دیگر هیچ کمبودی وجود ندارد. این اصطلاح هنوز در کاربردهای زبانی ما امروزه شناخته شده است. به عنوان مثال ، وقتی می گوئید: "سرزمینی که شیر و عسل در آن جریان دارد" ، "بالاخره پس از یک سفر طولانی و طاقت فرسا به زندگی خوب رسیدید. یا سرانجام ، پس از یک آزمایش دشوار ، شما به هدف خود رسیده اید! «اوه ، چقدر ما مشتاق کشوری مانند آن هستیم! کشوری که فساد و جنگ در آن وجود ندارد. کشوری که در آن گرسنگی و بیماری و رنج وجود ندارد. کشوری که می توانیم آن را سر زمین مادری خود بنامیم. اما ، همانطور که همه می دانند ، نقشه ی رسیدن به آن هدف می تواند سخت و خسته کننده باشد. شاید این هدف نیز امکان پذیر نباشد. اسرائیل سپس متوجه شد که راه به آن سرزمین موعود طولانی و بی نهایت دشوار بود. آنها هر روز در زیر آفتاب داغ سرگردان بودند. همان بدبختی هر روز تکرار می شد: آب بسیار کم بود، غذا هم کم بود. پس از سه ماه مشخص شد که مهاجرت به کویر غیرقابل تحمل است و ادامه آن برای مردم غیرممکن است. برخی حتی می خواستند به مصر بازگردند. آنها ترجیح داشتند به بردگی بازگردند تا اینکه در بیابان بمانند. و با این حال سرگردانی در کویر زمان مهمی برای بنی اسرائیل و برای کل جهان بود. در این بیابان بود که خدا ۱۰ فرمان را به آنها داد. این ۱۰ فرمان هنوز برای ما با اهمیت هستند. زیرا در این ۱۰ فرمان مشخص شده بود که اراده خدا نه تنها برای قوم خود با اهمیت است، بلکه ۱۰ فرمان اراده ی خدا را به ما هم نشان دادند. در آن زمان موسی هر روز به کوه می رفت و به خواست خدا گوش فرا می داد. وقتی بر می گشت ، به مردم اراده ی خدا را اعلام می کرد. و خدا همانگونه یکبار به موسی توضیح داد که خود از قوم بنی اسرائیل مراقبت می کند. خدا گفت که او مثل یک عقاب است که از جوجه هایش مراقبت می کند. عقاب ها به ویژه والدین دلسوزی هستند. بنی اسرائیل آن زمان از قبل این را خوب می دانستند. به عنوان مثال ، اگر یکی از جوجه های عقاب از لانه بیفتد ، مادر یا پدر عقاب خیلی سریع زیر جوجه پرواز می کنند به طوری که جوجه بر بالهای نرم پدر یا مادر فرود بیاید و سپس عقاب جوجه خود را روی بالهای امن باز می گرداند. در لانه خودشان جوجه ها دوباره در اطمینان هستند. هدف عقاب این است که جوجه ها گم نشوند ، بلکه باید در خانه والدین و تحت حمایت والدین در اطمینان بمانند. با این تصویر ، خدا توضیح داده است چگونه او نیز در کنار قوم اسرائیل خواهد بود و بنابراین با آنها عهد بسته است. مردم نباید هلاک شوند ، بلکه باید مال خدا باشند و تحت حفاظت او باقی بمانند. اما خداوند این قوم اسرائیل را برای یک هدف اصلی انتخاب کرد. قوم اسرائیل نباید فقط یک قوم برای خودشان باشند ، بلکه یک قوم کاهنان برای کل جهان. مهم است که ما بدانیم وظیفه کاهنان چیست: کاهنان همیشه وظیفه واسطه بین خدا و انسان را داشته اند. هر آنچه از خدا دریافت کرده اند باید به مردم منتقل کنند. قوم اسرائیل چنین قوم کاهنانی بودند. زیرا خدا از طریق قوم اسرائیل ۱۰ فرمان را صادر کرد. عیسی نیز در میان قوم اسرائیل متولد شد و ما را با بالهای عقاب نزد خدا بازگرداند. در اولین نامه پطرس ، پطرس گزارش می دهد که ما مسیحیان این میراث را از اسرائیل به ارث برده ایم. ما مردمی از کاهنان هستیم که باید نعمتی برای کل جهان باشیم:

اما شما ملتی برگزیده و مملکتی از کاهنان و امتی مقدّس و قومی که ملک خاص خداست هستید، تا فضایل او را اعلام کنید که شما را از تاریکی به نور حیرت‌انگیز خود فرا خوانده است. (۱ پطرس ۲، ۹-۱۰) تاریخ اسرائیل و رابطه آن با خدا الگویی برای ما مسیحیان امروز است. ما شبیه قوم اسریال اغلب در صحرا پیاده روی می‌کنیم. ما از گرسنگی و نیاز روحی رنج می‌بریم. گاهی اوقات آرزو داریم که سرانجام به این سرزمین برسیم که شیر و عسل در آن جریان دارد. اما ما همیشه ناامید می‌مانیم. این سوال را مطرح می‌کنیم: 'خدا کی به ما کمک می‌کند؟' گاهی فکر می‌کنیم خدا ما را فراموش کرده است. ما همچنین متوجه می‌شویم که خداوند به ما مسئولیت مهمی داده است و ما را برای آن کار پاک می‌کند. وظیفه ما این است که پیام خدا را به تمام جهان انتقال دهیم. این مسئولیت سنگینی است. اغلب ما می‌خواهیم شجاعت را کنار بگذاریم. ما مانند بنی اسرائیل هستیم و اغلب شکایت می‌کنیم، "آیا بهتر نیست که در مکان خدا باقی نمانیم؟ آیا بهتر نیست که ما هیچ چیزی درباره خدا ندانیم؟" گاهی اوقات حتی تسلیم می‌شویم. ما دیگر نمی‌خواهیم به خدا ایمان داشته باشیم و دیگر نمی‌توانیم دعا کنیم. ما مانند جوجه عقابی هستیم که از لانه پدر و مادرش افتاده است و اکنون در حال سقوط هستیم. و سپس بدون هیچ اقدامی متوجه می‌شویم که روی زمین نمی‌افتیم و شکست نمی‌خوریم. در عوض، ما بالهای قوی خدا را در زیر پای خود احساس می‌کنیم. او ما را فراتر از "توانایی، تمایل یا درک انسانی" نجات می‌دهد. سرانجام خواهیم فهمید: خدا ما را انتخاب کرده است و او را انتخاب نکرده ایم! ما فرزندان خدا هستیم زیرا خدا ما را انتخاب کرده است و نه به این دلیل که ما این انتخاب را کرده ایم! خدا آغاز، میانه و پایان زندگی ماست. این خداست که روز به روز در این پیاده روی صحرائی به ما نیرو و شجاعت جدیدی می‌بخشد. خدا همچنان ما را بر بالهای قوی خود حمل می‌کند و هر آنچه را که برای زندگی نیاز داریم به ما می‌دهد. امروز دو نفر دوباره بر بالهای قوی خدا فرود آمدند. امروز دو نفر با ما تعمیم یافتند. این بدان معناست که خدا عهد خود را با آنها بست. اکنون خدا آنها را به عنوان فرزندان خود پذیرفته است. آنها این وعده را دریافت کرده‌اند که خدا برای همیشه در کنارشان خواهد بود. از این پس نام خدا بر آنها و حتی در باطن آنها است. این بدان معنا نیست که از این به بعد تمام زندگی آنها ناگهان فوق العاده خواهد شد. این بدان معنا نیست که همه سوالات از این پس حل می‌شوند و آنها فقط چیزهای خوبی را تجربه خواهند کرد. گاهی اوقات به عنوان مسیحیان نفرت و سرکوب را تجربه خواهند کرد. و به چالش کشیده خواهند شد. شاید به گونه‌ای که وسوسه شوند تا از دشمنان متنفر باشند. وقتی این اتفاق می‌افتد، خدا باید به آنها یادآوری کند که نفرت بخشی از وجودشان نیست. آنها اکنون فرزندان خدا هستند و به عنوان فرزندان خدا وظیفه خاصی را از جانب خدا دریافت کرده‌اند. اکنون وظیفه آنهاست که باید نعمتی برای کل جهان باشند. آنها باید کاهنان جهان باشند. هنوز نمی‌توانیم بگوییم چگونه این کار اتفاق می‌افتد. اما ما یک کار می‌توانیم انجام دهیم و آن این است که به پروردگار خود مان عیسی که کاهن اعظم بزرگ ما است نگاه کنیم. و این عیسی ابتدا به ما نشان می‌دهد که فرزند خدا بودن به چه معناست. و او این کار را به ما می‌آموزد که بتوانیم خدا را مانند پدر خطاب کنیم: مثل دعا: "پدر آسمانی ما" تمام زندگی عیسی بر روی زمین این را برای ما مقدر ساخت که دوباره فرزند خدا باشیم و خدا پدر ما باشد. تمام زندگی عیسی به ما امکان داد که خدا دوباره به ما نزدیک شود. عیسی خودش را برای این منظور به جهان بخشید. در عیسی است که ما واقعاً می‌فهمیم معنای کاهن بودن چیست. زیرا عیسی خودش را صد در صد به اراده خدا سپرد. و در همین لحظه خودش را صد در صد و کاملاً به مردم جهان اهدا کرد. عیسی به طور کامل به خدا روی آورده و همچنین به طور کامل به ما انسانها روی آورده است. و به همین دلیل است که عیسی کاهن اعظم واقعی ما است. در عیسی و به دلیل قربانی شدن او بر روی صلیب، ما از خدا نیرو دریافت می‌کنیم. روح القدس ما را به خدا متصل می‌کند، بنابراین ما می‌توانیم بارها و بارها خدا را صدا کنیم: "پدر ما!" با این حال، قدرتی که از عیسی دریافت می‌کنیم تنها با ما باقی نمی‌ماند بلکه آن را به دیگران هم منتقل می‌کنیم. علاوه بر افرادی که در محیط ما هستند به افرادی که نیازمند بخشش ما هستند می‌بخشیم. ما همیشه خود و آرزوی خود مان را در اولویت قرار نمی‌دهیم، بلکه هدف خدا را در اولویت قرار می‌دهیم. ما فقط برای خود مان زندگی نمی‌کنیم، بلکه برای خدا و در خدمت مردم هستیم. آنچه را که در انتظار کسانی است که امروز در این مراسم تعمیم مسیح را یافته‌اند، هنوز نمی‌توانیم بگوییم. نمی‌توانیم بگوییم با چه چالش‌های بزرگ یا کوچکی روبرو خواهند شد. اما ما می‌توانیم یک چیز را به طور قطعی بگوییم. اینکه آنها آینده‌ای دارند. خدا عقاب بزرگی است که اکنون بدون وقفه به آنها نگاه می‌کند. اگر قرار باشد که سقوط کنند، او آنجاست و آنها را با بالهای قوی باز می‌گرداند. و پیش روی ما این تصویر از سرزمین موعود ایستاده است. سرزمینی که در آن ما با خدا در پادشاهی جاودان کاهنان خواهیم بود و دیگر سقوط و لغزش در آن وجود نخواهد داشت. سرزمینی که شیر و عسل در آن جریان دارد. آمین